I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS DIREKTIV 96/43/EG

av den 26 juni 1996

om ändring och kodifiering av direktiv 85/73/EEG om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675/EEG och 91/496/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3], och

med beaktande av följande:

Levande djur och animaliska produkter är upptagna i förteckningen i bilaga II till fördraget. Dessa djur och animaliska produkter utgör en inkomstkälla för en stor del av jordbruksbefolkningen.

I rådets direktiv 85/73/EEG av den 20 januari 1985 om finansieringen av de veterinärkontroller och kontroller av produkter som omfattas av bilaga A till direktiv 89/662/EEG och av direktiv 90/875/EEG [4] upprättas det principer för uttagande av en avgift för dessa kontroller.

I rådets direktiv 90/125/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden [5], fastställs särskilt kraven för de veterinära kontroller av levande djur och vissa animaliska varor som skall utföras i den avsändande medlemsstaten.

I rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land [6] och i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG [7], fastställs särskilt kraven för den dokumentkontroll, identitetskontroll och fysiska kontroll som skall utföras på djur från tredje land.

Finansieringen av dessa hygienbesiktningar och hygienkontroller sker på olika sätt i de skilda medlemsstaterna, bland annat genom uttagande av avgifter som kan variera mellan dessa länder. Variationen kan påverka de konkurrensvillkor som råder för produkter som till största delen omfattas av en gemensam markandsordning.

När det gäller levande djur som förs in i gemenskapen från tredje land kan det förhållandet att olika avgifter tas ut från rörelseidkaren leda till en snedvridning av handeln.

För att råda bot på denna situation är det viktigt att fastställa harmoniserade regler för finansieringen av dessa besiktningar och kontroller.

Det allmänna skall ha ansvaret för dessa besiktningar och kontroller. För att säkerställa finansieringen av besikt-

(1) EGT nr C 219, 13.8.1993, s. 15.
(2) EGT nr C 315, 22.11.1993, s. 630.
(3) EGT nr C 34, 2.4.1994.
(4) EGT nr C 32, 5.2.1985, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/17/EEG (EGT nr L 78, 28.3.1996, s. 30).
(5) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49).
(6) EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom beslut 95/52/EG (EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 16.
(7) EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom beslut 92/438/EEG (EGT nr L 243, 25.8.1992, s. 27).

ningarna och kontrollerna bör dock en avgift tas ut av rörelseidkarna.

Bestämmelserna i direktiven 90/675/EEG och 91/496/EEG bör anpassas till dessa principer.

Finansieringen av de kontrollåtgärder som anges i direktiv 96/23/EEG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiven 85/358/EEG och 86/169/EEG samt besluten 89/187/EEG och 91/664/EEG bör säkerställas [1].

Dessutom bör bilagorna till direktiv 85/73/EEG göras till föremål för tekniska anpassningar med beaktande av gjorda erfarenheter.

För andra produkter av animaliskt ursprung än sådant kött som anges i direktiven 64/433/EEG [2], 71/118/EEG [3] och 72/462/EEG [4] bör nödvändiga föreskrifter utfärdas för att säkerställa finansieringen av veterinärkontrollerna.

För att se till att systemet för kontroll av fiskeriprodukter fungerar effektivt och för att undvika en snedvridning av konkurrensen inom denna sektor är det viktigt att bestämma sådana vilkor för de fiskeriprodukter som anges i rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter [5].

De planerade föreskrifterna beaktar fiskeriprodukternas särskilda natur, det kontrollsätt som anges i direktiv 91/493/EEG och intresset av att fastställa gemenskapsavgifter under beaktande av konkurrensbestämmelserna. De produkter vilkas utsläppande på marknaden inte omfattas av de föreskrifter som meddelas i direktiv 91/43/EEG bör undantas från tillämpningen av denna ordning.

De fiskeriprodukter vilkas utsläppande på marknaden inte omfattas av de föreskrifter som meddelas i direktiv 91/493/EEG bör undantas från tillämpningen av denna ordningen. För produkter av animaliskt ursprung som importeras från trejde länder bör ett samband upprättas med den tidpunkt då likvärdighetsavtal om veterinära garantier bör ha slutits.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Titeln, artiklarna och bilagorna till direktiv 85/73/EEG skall ersättas med den text som återfinns i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. I artikel 3 under ii i direktiv 90/675/EEG skall ordet "veterinärkontrollerna" ersättas med orden "de veterinärkontroller som avses i direktiv 96/23/EG(*).

(*) EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 15.".

2. Artikel 15 i direktiv 91/496/EEG ersätts med följande text:

"*Artikel 15*

Medlemsstaterna skall se till att en avgift för veterinär- och hygienkontroller tas ut vid införsel av djur som avses i detta direktiv, i enlighet med direktiv 96/23/EG(*).

(*) EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 10."

Artikel 3

Rådet skall före den 1 januari 1999 på nytt granska det här direktivet på grundval av en rapport från kommissionen, åtföljd av eventuella förslag.

Artikel 4

1. Medlemstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa

i) bestämmelserna i artikel 7 och kapitel I punkt 1 e i bilaga A, den 1 juli 1996,

ii) bestämmelserna i kapitel II och kapitel III avsnitt II i bilaga A samt kapitel II i bilaga C, den 1 juli 1997,

[1] EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 10.
[2] EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/5/EEG (EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 1).
[3] EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/116/EEG (EGT nr L 62, 16.3.1993, s. 1).
[4] EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom förordning (EEG) nr 1601/92 (EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13).
[5] EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 15.

iii) andra ändringar, den 1 juli 1997.

Medlemsstaterna förfogar över en förlängd tidsfrist som kan löpa fram till den 1 juli 1999 för att rätta sig efter bestämmelserna i kapitel III, avsnitt I i bilaga A.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till det här direktivet eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de viktigaste bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar på det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 26 juni 1996.

På rådets vägnar
M. PINTO
Ordförande

BILAGA

RÅDETS DIREKTIV 85/73/EEG

av den 29 januari 1985

om finansieringen av de veterinära besiktningar och kontroller som anges i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG

(ändrat och kodifierat)

Artikel 1

Medlemsstaterna skall i enlighet med de föreskrifter som anges i bilaga A se till att ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som besiktningar och kontroller av produkter som anges i ovan nämnda bilaga medför, inbegripet dem som är avsedda att säkerställa skydd för djur i slakterier, i enlighet med kraven i direktiv 93/119/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall i enlighet med de föreskrifter som meddelas i bilaga B se till att ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som orsakas av besiktningar och kontroller enligt direktiv 96/23/EEG([1]).

Artikel 3

Medlemsstaterna skall i enlighet med de föreskrifter som anges i bilaga C se till att ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som orsakas av besiktningar och kontroller av de levande djur som anges i den nämnda bilagan.

Artikel 4

1. I avvaktan på att de bestämmelser som skall reglera gemenskapsavgifterna antas skall medlemsstaterna se till att säkerställa finansieringen av de besiktningar och kontroller som inte omfattas av artiklarna 1, 2 och 3.

2. För att uppnå de mål som anges i punkt 1 får medlemsstaterna ta ut nationella avgifter, med iakttagande av de principer som bestämts för gemenskapsavgifter.

Artikel 5

1. Gemenskapsavgifterna skall bestämmas så att de täcker de utgifter som den behöriga myndigheten har i fråga om

— löner och sociala kostnader för besiktningsenheten,

— administrativa kostnader i samband med genomförandet av besiktningar och kontroller; till detta kan hänföras nödvändiga kostnader för fortbildning av inspektörer,

för att genomföra de besiktningar och kontroller som anges i artiklarna 1, 2 och 3.

2. Varje direkt eller indirekt återbetalning av den avgift som anges i detta direktiv är förbjuden. Om en medlemsstat eventuellt tillämpar ett genomsnittligt schablonbelopp som anges i bilagorna A, B eller C, skall detta dock inte anses som en indirekt återbetalning när enskilda fall granskas.

3. Medlemstaterna får ta ut ett högre belopp än gemenskapsavgiften under förutsättning att det totala belopp som varje medlemsstat tar ut inte överstiger de faktiska kostnaderna för besiktningen.

4. Utan att det påverkar valet av den myndighet som har rätt att ta ut gemenskapsavgifterna skall dessa gemenskapsavgifter ersätta varje annan skatt eller hygienavgift som medlemsstaternas nationella, regionala eller kommunala myndigheter tar ut för de besiktningar och kontroller som avses i artiklarna 1, 2 och 3 för certifiering av dessa.

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas möjligheter att ta ut en avgift för bekämpning av epizootier och enzootiska sjukdomar.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall regelbundet underrätta kommissionen

— om fördelningen och användningen av gemenskapsavgifterna; de skall kunna styrka sina beräkningsmetoder,

— om de omräkningskurser som har använts för varje år i enlighet med artikel 7,

([1]) EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 10.

— den eller de platser där gemenskapsavgifter tas ut, med nödvändig motivering.

2. Inom ramen för de kontroller på plats som kommissionen ansvarar för kan denna, i samarbete med de behöriga nationella myndigheterna, kontrollera hur bestämmelserna i det här direktivet faktiskt tillämpas.

3. När en medlemsstat finner att kontrollerna i en annan medlemsstat utförs på att sådant sätt att de avgifter som fastställs i det här direktivet inte, eller inte i tillräckligt hög grad, täcker kostnaderna, skall den använda sig av relevanta bestämmelser i direktiv 89/608/EEG, särskilt artiklarna 10 och 11.

Artikel 7

1. Den kurs som skall användas för omräkning till nationell valuta av de belopp som i detta direktiv anges i ecu skall vara den som varje år, den första arbetsdagen i september, offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien.

Denna kurs skall tillämpas från och med den 1 januari nästföljande år.

2. Med undantag från punkt 1

— skall medlemsstaterna för 1994 använda den omräkningskurs som gällde den 1 september 1992,

— skall medlemsstaterna för åren 1995 till 1998 använda medeltalet av de omräkningskurser som offentliggjordes enligt punkt 1 för de tre senaste åren.

Artikel 8

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen göra ändringar i bilagorna till detta direktiv, bland annat för att ange schablonbeloppen för gemenskapsavgifterna, ange genomförandebestämmelser, samt undantagsbestämmelser för dessa.

Artikel 9

1. Hellenska republiken får avvika från principerna i detta direktiv när kostnaderna för uttagande av avgifter i avlägset belägna regioner av geografiska skäl överstiger behållningen av avgiften.

De grekiska myndigheterna skall underrätta kommissionen om den territoriella utsträckningen av de beviljade undantagsbestämmelserna.

Denna underrättelse skall åtföljas av nödvändig motivering.

2. När det gäller andra mycket avlägset belägna regioner kan andra medlemsstater medges samma undantag i enlighet med det förfarande som anges i artikel 18 direktiv 89/662/EEG.

Bilaga A

KAPITEL I

Avgifter för kött som omfattas av direktiven 64/433/EEG, 71/118/EEG, 91/495/EEG och 92/45/EEG

Den avgift som avses i artikel 1 skall fastställas i enlighet med artikel 5.1 på följande sätt:

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar punkterna 4 och 5, ta ut följande schablonbelopp för att täcka kostnaderna för besiktning i samband med slakt:

   a) Nötkött:

      — vuxna nötkreatur: 4,5 ecu per djur,

      — unga nötkreatur: 2,5 ecu per djur,

   b) Hovdjur/hästdjur: 4,4 ecu per djur.

   c) Fläskkött: djur med en slaktvikt som

      — understiger 25 kg: 0,5 ecu per djur,

      — överstiger eller är lika med 25 kg: 1,30 ecu per djur.

   d) Får- eller getkött: djur med en slaktvikt som

      understiger 12 kg: 0,175 ecu per djur,

      — som ligger mellan 12 och 18 kg: 0,35 ecu per djur,

      — överstiger eller är lika med 18 kg: 0,5 ecu per djur.

   e) Kött av fjäderfä:

      i) antingen som ett schablonbelopp av följande storlek:

         — slakthöns och slaktkycklingar, andra unga fjäderfän för gödning med en vikt som understiger 2 kg, samt utslaktningshöns: 0,01 ecu per djur,

         — andra unga fjäderfän för gödning med en slaktvikt som överstiger eller är lika med 2 kg: 0,02 ecu per djur,

         — övriga vuxna, större fjäderfän på över 5 kg: 0,04 ecu per djur,

      ii) eller, om en medlemsstat beslutar att inte skilja mellan de olika kategorierna enligt punkt i, med 0,03 ecu per fjäderfä.

   f) Kaninkött eller kött av vilt:

      — för kaniner och vilt anges schablonbeloppen under e,

      — för följande landdäggdjur:

         — vildsvin: samma belopp som under c, höjda om dessa belopp till följd av kostnaderna för den trikinoskopiska undersökning som avses i direktiv 92/45/EEG är otillräckliga,

         — idisslare: samma belopp som under d.

2. Kontroller och besiktningar i samband med styckningen som bland annat avses i artikel 3.1 b i direktiv 64/133/EEG och i artikel 3.1. b i direktiv 71/118/EEG skall täckas

   a) antingen med ett tillägg av ett schablonbelopp på 3 ecu per ton kött som kommer in i en styckningsanläggning. Detta belopp skall läggas till de belopp som anges i punkt 1,

   b) eller genom uttagande av de faktiska besiktingskostnaderna per timme.

   När styckningen har utförts i den anläggning från vilken köttet har kommit skall det belopp som anges i stycke 1 minskas med upp till 55 %.

   Den medlemsstat som väljer systemet med faktiskt presterad timme skall kunna bevisa för kommissionen att det uttagande av avgift som anges under a inte täcker de faktiska kostnaderna.

3. Medlemsstaterna skall ta ut ett belopp som motsvarar den faktiska kostnad som krävs för att kontrollera och besiktiga det kött som är under lagring, i enlighet med bland annat artikel 3.1 d i direktiv 64/433/EEG och artikel 3.1 c i direktiv 71/118/EEG.

Tillämpningsföreskrifterna för denna punkt kan fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 16 i direktiv 64/433/EEG eller artikel 21 i direktiv 71/118/EEG, bland annat för att avgöra frågan om interventionskött och kött som lagras under kort tid i flera olika lager.

4. Medlemsstaterna får, för att täcka de högsta kostnaderna,

a) höja de schablonbelopp som anges i punkterna 1 och 2 a för en viss anläggning.

De villkor som i detta avseende skall uppfyllas kan, förutom de villkor som anges i punkt 5 a, vara följande:

— Ökade kostnader för besiktning till följd av de stora skillnaderna mellan slakdjuren när det gäller ålder, storlek, vikt och hälsotillstånd.

— En förlängning av väntetiden och annan spilltid för besiktningspersonalen till följd av anläggningens otillräckliga placering av djurleveranserna och till följd av tekniska svårigheter, till exempel i omoderna anläggningar.

— Återkommande förseningar vid slaktningen, till exempel när det inte finns tillräckligt med personal, vilket leder till ett minskat utnyttjande av besiktningspersonalen.

— Ökade kostander till följd av särskilda transporttider.

— Tidsförluster till följd av återkommande ändringar av slakttiderna som besiktningspersonalen inte har något inflytande över.

— Återkommande avbrott i siktningsprocessen till följd av nödvändig rengöring och desinfektion.

— Besiktning av djur som på ägarens begäran slaktas på tider utanför normala slakttider.

Hur mycket det centrala schablonbeloppet för avgiften skall ökas beror på de kostnader som skall täckas.

b) eller ta ut en avgift som täckar de faktiska kostnaderna.

5. De medlemsstater där lönekostnaderna, anläggningsstrukturen och kontakterna mellan veterinärer och inspektörer avviker från det genomsnitt i gemenskapen som används för beräkning av de schablonbelopp som bestäms i punkterna 1 och 2 a, får avvika från dessa bestämmelser och minska beloppet till de faktiska besiktningskostnaderna

a) generellt, när skillnaderna mellan levnadskostnaderna och lönekostnaderna är särskilt stora,

b) för en viss anläggning, när följande villkor är uppfyllda:

— Det dagliga lägsta antalet slaktningar skall göra det möjligt att planera ett utnyttjande av en lämplig personalstyrka för besiktningen.

— Antalet slaktade djur skall vara konstant, så att det är möjligt att genom en planering av djurleveranserna utnyttja besiktningspersonalen på ett rationellt sätt.

— Anläggningen skall ha en fast organisation och planering och slaktningen bör utföras snabbt, så att det är möjligt att utnyttja besiktningspersonalen optimalt.

— Det får inte finnas någon väntetid eller någon annan spilltid för besiktningspersonalen.

— Största möjliga likformighet mellan slaktdjuren när det gäller ålder, storlek, vikt och hälsa skall garanteras.

Tillämpningen av dessa undantag får inte i något fall leda till en sänkning på mer än 55 % av de belopp som anges i punkterna 1 och 2 a.

6. a) De avgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 skall beroende på vad som planeras tas ut från slakteriet, från styckningsanläggningen och från kylhuset. De skall debiteras den driftansvarige eller ägaren som bedriver ovan nämnda verksamhet med möjlighet för de senare att lägga över den avgift som tas ut för den ifrågavarande åtgärden på den fysiska eller juridiska person för vilken åtgärderna utförs. I de fall då hygienbesiktningen av levande fjäderfän utförs vid den ursprungliga anläggningen

i enlighet med direktiv 71/118/EEG kan ett belopp på upp till 20 % av de schablonbelopp som fastställs i punkt 1 tas ut vid den ursprungliga anläggningen.

b) När det gäller anläggningar som utför flera åtgärder och produktionskedjor som omfattar flera åtgärder kan medlemsstaterna, trots vad som sägs om platsen för uttagandet av avgift i punkt a första meningen, vid ett och samma tillfälle och på en och samma plats ta ut ett totalbelopp som omfattar de olika beloppen.

c) Om den avgift som tagits ut från slakteriet täcker samtliga besiktningskostnader som anges i punkt a skall medlemsstaten inte ta ut någon avgift från styckningsanläggningen och kylhuset.

KAPITEL II

Avgifter som skall tillämpas på kött som omfattas av direktiv 72/462/EEG, kapitel III i direktiv 71/118/EEG, kapitel III i direktiv 92/45/EEG och kapitel 11 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG

1. Den avgift som avses i första artikeln skall fastställas till ett schablonbelopp på minst 5 ecu per ton (med ben) med ett minimibelopp på 30 ecu per parti.

   Medlemsstaterna får likväl göra avvikelser uppåt från dessa belopp upp till faktiska kostnaden.

2. Medlemsstaterna får dock, för import från ett land som den 20 februari 1995 hade inlett förhandlingar med Europeiska unionen i syfte att ingå ett globalt likvärdighetsavtal om veterinära garantier (djurhälsa och folkhälsa) som grundar sig på principen om ömsesidighet i behandlingen och för vilka ett sådant avtal kommer att ingås före den 31 december 1996 fram till och med den 30 juni 1997 behålla lägre avgifter.

   Det avgiftsbelopp som skall tas ut för import från något av de tredje länder som avses i första stycket kommer att fastställas sedan det globala likställighetsavtalet ingåtts med det nämnda tredje landet i enlighet med det förfarande som avses i punkt 3 och med beaktande av följande principer:

   — kontrollfrekvens,

   — storleken på den avgift det nämnda tredje landet tillämpar på import med ursprung i Europeiska unionen,

   — avskaffande av andra avgifter som tas ut av det tredje landet, såsom obligatorisk säkerhet eller hygiengaranti.

3. När de beslut som avses i artikel 8.3 i direktiv 90/675/EEG fattas och enligt samma förfarande skall de belopp som definieras i punkt 1 anpassas till den minskning i antalet kontroller som ha beslutats.

   Kommissionen skall när den fattar dessa beslut bland annat beakta de garantier som lämnats av tredje länder när det gäller att godkänna principen om regionalisering och övriga gemenskapsprinciper.

4. Den avgift som avses i punkt 1 skall betalas av importören eller dennes tullagent och skall tas ut vid den tullstation som gränskontrollstationen hör till eller direkt vid gränskontrollstationen.

5. Medlemsstaterna kan överföra en del av behållningen från de avgifter som föreskrivs i detta kapitel till en solidaritetsfond för hygien som är avsedd att stödja veterinärmyndigheterna för att de skall kunna agera på ett mer effektivt sätt när fall av exotiska sjukdomar inträffar.

KAPITEL III

Avgifter som skall tillämpas på fiskeriprodukter som omfattas av direktiv 91/493/EEG

Avsnitt I

Fiskeriprodukter som omfattas av kapitel I i direktiv 91/493/EEG

Den avgift som avses i artikel 1 skall fastställas enligt artikel 5.1 på följande sätt:

1. a) Medlemsstaterna skall ta ut en avgift för de besiktningskostnader som följer av de officiella kontroller som avses i kapitel V, II i bilagen till direktiv 91/493/EEG.

b) Den avgift som avses i a skall fastställas till en ecu per ton fiskeriprodukter och till 0,5 ecu per ton utöver 50 ton. Avgiften skall tas ut första gången de släpps ut på marknaden om den inte redan har tagits ut vid landning och det är den första köparen som skall betala avgiften. Medlemsstaterna kan föreskriva ett system som gör det möjligt att lägga samman mängden fiskeriprodukter under en bestämd period och ett system med centraliserat uttagande av avgift vid den första försäljningen.

c) Med undantag från b skall den avgift som tas ut för de arter som avses i bilaga II i kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 inte överstiga 50 ecu per lossat parti.

d) Det uttagande av avgift som avses i a skall inte påverka det uttagande av avgift som avses i punkt 2 om fiskeriprodukterna senare bearbetas, om inte annat föreskrivs i punkt 7 b.

2. a) Medlemsstaterna skall ta ut en avgift för besiktningskostnader som bland annat följer av officiella kontroller som utförts i enlighet med punkt I i kapitel V bilagan II direktiv 91/493/EEG och de officiella kontroller som avses i punkt II i nämnda kapitel V.

b) Den avgift som avses i a skall bestämmas till en ecu och tas ut för varje ton fiskeriprodukter som kommer in till en anläggning som bereder och/eller bearbetar sådana produkter eller som härrör från ett fabriksfartyg.

Vidare får medlemsstaterna vid besiktning av ett fabriksfartyg i utlandet ta ut den faktiska kostnaden för den nämnda besiktningen.

c) På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av nödvändigt skriftligt underlag, kan en lägre avgift bestämmas för de arter som avses i punkt 1 c i enlighet med det i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet.

3. a) Om en medlemsstat efter en grundlig undersökning av de kontrollkostnader som avses i 1 a av en viss produkt på dess territorium anser att uttagandet av avgifter enligt punkt 1 b inte räcker för att täcka de faktiska kostnaderna har den rätt att föreskriva en ordning för uttagande av avgift per arbetad timme för denna produkt.

b) Om en medlemsstat, efter en grundlig undersökning av de kontrollkostnader som avses i 2 a, såvitt avser en viss produkt på sitt territorium anser att uttagandet av avgifter enligt punkt 2 b inte täcker de verkliga kostnaderna, har den rätt att föreskriva att system för uttagande av avgift per arbetad timme för de anläggningar som bearbetar den produkten.

Den medlemsstat som väljer ett system med avgift per arbetad timme skall kunna bevisa för kommissionen att uttagandet av de avgifter som avses i 1 a och 2 b inte täcker de verkliga kostnaderna.

4. a) Medlemsstaterna skall ha rätt att minska den avgift som avses i punkt 1 b om kontrollerna som avses i punkt 1 underlättas av

— en klassificering av färskhetsgrad och/eller storlek som har genomförts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 103/76 och (EEG) nr 104/76 eller erkänts i enlighet med nationella bestämmelser, och/eller

— sammanslagning av den första försäljningen på en fiskauktion eller en grossistmarknad.

Tillämpningen av de tidigare nämnda bestämmelserna skall inte i något fall kunna leda till minskningar som är större än 55 %.

På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av nödvändigt skriftligt underlag, kan en ytterligare minskning bestämmas i enlighet med det i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet.

b) Medlemsstaterna skall ha rätt att minska den avgift som avses i punkt 2, om

— beredningen eller bearbetningen utförs på ett ställe där även den första försäljningen eller bearbetningen utförs, och/eller

— driftsförhållandena och de garantier som erbjuds genom ögonkontroll gör det möjligt att minska besiktningspersonalen vid en viss anläggning.

Tillämpningen av de tidigare nämnda bestämmelserna skall inte i något fall kunna leda till minskningar som är större än 55 %.

På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av nödvändigt skriftligt underlag, kan en ytterligare minskning bestämmas i enlighet med det i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet.

5. Medlemsstaterna skall ta ut ett belopp som motsvarar den verkliga kostnad som krävs för kontroll av fiskeriprodukter i anläggningar som endast kyler, fryser, djupfryser, paketerar eller lagrar. Om den avgift som tagits ut i enlighet med punkterna 1 och 2 omfattar alla besiktingskostnader som följer av de kontroller som avses i kapitel V i bilagen till direktiv 91/493/EEG, skall medlemsstaten inte ta ut den avgift som avses i den här punkten.

6. a) Den avgift som avses i punkterna 2 och 5 skall betalas av den driftsansvariga eller av ägaren och dessa skall ha möjlighet att ta ut avgiften av den fysiska eller juridiska person för vars räkning åtgärderna utförs.

   b) För fiskeriprodukter som är avsedda för beredning eller senare förädling på deras territorium skall medlemsstaterna ta ut en sammanlagd avgift som inkluderar de olika beloppen på en enda gång och på en enda plats.

   De medlemsstater som önskar använda sig av denna möjlighet skall i förväg informera kommissionen härom.

7. Medlemsstaterna skall inrätta ett system som gör det möjligt att kontrollera om den avgift som avses i detta kapitel har betalats av de berörda rörelseidkarna.

   Medlemsstaterna skall särskilt se till att rörelseidkarna i enlighet med deras nationella bestämmelser, förfogar över att skriftligt intyg eller något annat bevis som styrker ett de avgifter som avses i punkt 1 a i detta kapitel har betalats, individuellt eller totalt, utom om det rör sig om fiskeriprodukter som är avsedda att beredas eller bearbetas på den medlemsstats territorium där de landats, såvitt den totala avgiften betalas i den anläggning där bearbetningen eller beredningen äger rum.

   Om det är nödvändigt skall tillämpningsföreskrifter antas enligt det förfarande som avses i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG.

   De skall underrätta kommissionen om detta.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av de avgifter som avses i detta avsnitt kan Finland och Sveriga med beaktande av de strukturella undantag som de drar fördel av inom ramen för den gemensamma organisation av marknaderna som avses i förordning (EEG) nr 3759/92 tillåtas att, enligt det förfarande som avses i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG, tillämpa de alternativa villkoren för uttagande av avgift på grundval av lämpligt underlag tills den översyn som avses i artikel 3 i direktiv 96/43/EG är genomförd.

Avsnitt II

Fiskeriprodukter som omfattas av kapitel II i direktiv 91/493/EEG

1. När det gäller de fiskeriprodukter som avses i artikel 10 andra stycket i direktiv 91/493/EEG skall de bestämmelser som anges i avsnitt I punkt 1 tillämpas.

   Dessutom skall medlemsstaterna ta ut ett tilläggsbelopp för att täcka kostnaderna för den besiktning som skall göras av detta slag av fartyg och lossning med minst en ecu per lossat ton.

2. För andra fiskeriprodukter än dem som anges i punkt 1, det vill säga alla fiskeriprodukter för vilka det är obligatoriskt att passera en gränskontrollstation, skall avgiften som anges i artikel 1, i enlighet med artikel 5.1, fastställas till ett schablonbelopp på minst 5 ecu/ton, med ett minimibelopp på 30 ecu per parti, vilket innebär att för partier utöver 100 ton skall det schablonmässiga minimumbeloppet på 5 ecu sänkas till

   — 1,5 ecu för varje ytterligare ton för fiskeriprodukter som inte har undangått någon beredning, med undantag för urtagning,

   — 2,5 ecu för varje ytterligare ton för andra fiskeriprodukter.

3. När de beslut som anges i artikel 8.3 i direktiv 90/675/EEG fattas och enligt samma förfarande skall de belopp som anges i punkt 2 varieras med hänsyn till den beslutade minskningen av kontrollfrekvensen.

   När dessa beslut fattas skall kommissionen särskilt ta hänsyn till de garantier som tredje länder lämnat om att acceptera princperna för regionalisering, likvärdighet, ömsesidighet och andra gemenskapsprinciper, särskilt när dessa tredje länder är partier i ett globalt likställighetsavtal med gemenskapen om veterinära garantier (djurhälsa och folkhälsa).

   Inte i något fall får tillämpningen av denna variation medföra avgifter som är lägre än de belopp som tas ut i enlighet med avsnitt I 1 b och 2 b för produkter som landats av fartyg som för gemenskapsflagg.

   Uttagandet av denna avgift påverkar inte uttagandet av den avgift som anges i punkt 2 b i kapitel I i händelse av senare bearbetning.

   Vid tillämpningen av detta kapitel, skall medlemsstaterna för import som landats av fartyg som för grönländsk flagg tillämpa bestämmelserna i avsnitt I.

4. Medlemsstaterna får göra avvikelser uppåt från bestämmelserna i punkt 2 upp till de faktiska kostnaderna.

5. Den avgift som anges i punkt 2 skall betalas av importören eller dennes tullagent och den skall tas ut vid den tullstation som gränskontrollstationen hör till eller direkt vid gränskontrollstationen.

6. Medlemsstaterna skall ha rätt att till och med den 31 december 1999 tillämpa de avgifter som avses i avsnitt I på import som landas av fiskefartyg som tillhör blandade bolag som är registrerade i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser.

Bilaga B

AVGIFTER SOM SYFTAR TILL ATT SÄKERSTÄLLA KONTROLLERNA AV LEVANDE DJUR OCH PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG SOM AVSES I DIREKTIV 96/23/EEG

1. Den avgift som anges i artikel 2 skall fastställas på följande sätt:

   a) För levande djur avsedda för slakt och kött som omfattas av bilaga I kapitel I; 1,35 ecu per ton slaktat kött.

   b) För sådana vattenbruksprodukter som omfattas av bilaga I kapitel III: 0,1 ecu per ton som saluförs.

   c) För mjölk och mjölkprodukter: 0,02 ecu per tusen liter opastöriserad obehandlad mjölk.

   d) För äggprodukter: det belopp som motsvarer den faktiska kostnaden för kontrollen.

   e) För honung: medlemsstaterna kan ta ut ett belopp som täcker de faktiska kostnaderna för besiktning och kontroll.

2. Med iakttagande av de avgifter som fastställs i punkt 1, kan medlemsstaterna välja en av följande ordningar:

   a) Den avgift som anges i punkt 1 tas helt och hållet ut i en anläggning som ingår i produktionskedjan

      — slakteri för den avgift som avses i punkt 1 a,

      — anläggning för beredning och/eller bearbetning för den avgift som avses i punkt 1 b,

      — anläggning för insamling av opastöriserad mjölk för den avgift som anges i punkt 1 c.

   b) Den avgift som avses i punkt 1 skall fördelas över hela produktionskedjan, inklusive uppfödningen, enligt kriterier som skall fastställas av medlemsstaterna.

3. Den avgift som avses i punkt 1 skall brukaren eller ägaren av den eller de berörda anläggningarna svara för, med möjlighet för de senare att lägga över den uttagna avgiften på den fysiska eller juridiska person för vars räkning de utför åtgärderna i fråga.

Bilaga C

AVGIFTER SOM SKALL TAS UT FÖR LEVANDE DJUR

KAPITEL I

Levande djur och animalieprodukter som avses i direktiv 90/425/EEG

1. För att säkerställa finansieringen av ursprungskontroller bör en avgift tas ut.

2. Tillämpningsområdet, avgiftens storlek, dess tillämpningsföreskrifter och särskilt fastställandet av vem som är betalningsskyldig, samt undantagsfall, skall fastställas enligt förfarandet i artikel 8.

KAPITEL II

Levande djur avsedda för import och som omfattas av direktiv 91/496/EEG

1. Den avgift som avses i artikel 3 skall fastställas

   a) för djur av arter som avses i kapitel I i bilaga A, till ett schablonbelopp på 5 ecu/ton levandea vikt, med ett minimibelopp på 30 ecu per parti,

   b) för djur av andra arter, den faktiska kostnaden för besiktning uttryckt antingen per djur eller per importerat ton, med ett minimibelopp på 30 ecu per parti, varvid detta minimibelopp inte skall gälla för import av arter som avses i kommissionens beslut 92/432/EEG.

   Medlemsstaterna kan emellertid göra avvikelser uppåt fran dessa belopp, upp till den faktiska kostnaden.

2. Medlemsstaterna får till och med den 30 juni 1997 behålla de sänkta avgiftsnivåerna som de tillämpade den 1 januari 1994 vid import från något av de länder som – den 20 februari 1995 – har inlett förhandlingar med Europeiska unionen, i syfte att ingå ett globalt avtal om likvärdiga veterinära garantier (djurhälsa och folkhälsa) som grundar sig på principen om ömsesidighet i behandling och för vilka ett avtal har ingåtts den 31 december 1996.

   Det avgiftsbelopp som skall tas ut för import från tredje land och som avses i första stycket kommer att fastställas i det globala avtalet om likvärdighet med aktuellt tredje land med hänsyn till följande principer:

   — kontrollfrekvensen,

   — storleken på den avgift som det aktuella tredje landet tillämpar på import från Europeiska unionen,

   — avskaffande av andra avgifter som tas ut av det tredje landet, till exempel för obligatorisk deposition eller för utfärdande av hygiengaranti.

3. Den avgift som avses i punkt 1 skall importören svara för och den skall tas ut vid den tullstation som gränskontrollstationen hör till.

4. På begäran av en medlemsstat, vilken begäran skall åtföljas av lämpligt skriftligt underlag, och i enlighet med det i artikel 18 direktiv 89/662/EEG angivna förfarandet får en minskad avgift tillämpas på import från vissa tredje länder.

5. Medlemsstaterna kan överföra en del av behållningen från de avgifter som avses i detta kapitel till en solidaritetsfond för hygien som är avsedd att stödja veterinärmyndigheterna för att de skall kunna agera på ett mer effektivt sätt när fall av exotiska sjukdomar inträffar.